

БЪЛГАРИЯ И ЧАСОВНИКЪТ

• Анализ за състоянието на държавата

НА ИСТОРИЯТА

Първа част на проекта Национален стратегически документ, разработен от Стратегическия съвет към държавния глава Румен Радев

Държавнически стратегии се създават сравнително рядко – в опасни или преломни за нацията и държавата исторически моменти, когато стандартните политически и управленски решения не работят. Ефектът от тях е голям – толкова голям, че след прилагането им се говори за „чуждеса“, извършени от отделни нации и държави (германското „чуждо“ от 50-те години на миналия век, японското „чуждо“ от 60-те, корейското „чуждо“ от 70-те, китайското „чуждо“ от 90-те и др.). Въпреки своята уникалност, всички исторически „чуждеса“, сътворени посредством държавнически стратегии, си приличат в едно отношение – довели са до решителен напредък там и тогава, където и когато такъв е изглеждал невъзможен.

На свой ред държавническата мисия се определя от водещите ценностни принципи на дадената нация. Държавническата стратегия отразява характерните национални особености, въплътени в националната култура и преминали изпитанието на историческата съдба на нацията. На тази основа дава ясна обосновка както на основанията, така и на потенциала за дългосрочното развитие на нацията.

От решаващо значение е държавническата стратегия да се разбира като процес на непрекъснато движение и усъвършенстване, а не като доктрина или мащабен план, в който са „заковани“ конкретни важни цели и приоритети. В процеса на еволюиране се развиват и надграждат целите, но и амбициите, откриват се нови възможности и нови съюзници.

България вероятно е на едно от първите места в света по брой стратегически документи на глава от населението. Към момента действащите са около 200. Но дали те са на необходимото ниво и най-вече – има ли сред тях такава държавническа стратегия, която да сплотява нацията около реално споделени базисни ценности и да очертава най-съществените за българското общество цели, които да преследваме?

Какви са ефектите от стратегическото мислене и действие у нас, не са ли изхабени тези понятия? Отговор на този въпрос могат да дадат анализът и оценката на реализацията на действащия към момента водещ национален стратегически документ – Националната програма за развитие България 2020 (НПР БГ 2020), чийто период на реализация изтича през настоящата година. Този документ не само е важен, но и би трябвало да е добре познат на българското общество и да ръководи безапелационно управлението на държавата. За съжаление, това не е така. Затова нека припомним най-съществените моменти в НПР БГ 2020.

Според визията, формулирана в посочения документ, към 2020 г. (т.е. към настоящия момент) България би трябвало да е „държавата с конкурентоспособна икономика, осигуряваща условия за пълноценна социална, творческа и професионална реализация на личността чрез интелигентен, устойчив, приобщаващ и териториално балансиран икономически растеж“.

За осъществяването на тази привлекателна визия към днешна дата би трябвало да са постигнати три – несъмнено важни и амбициозни – основни цели, записани в НПР БГ 2020:

1. **Повишаване на жизнения стандарт чрез конкурентоспособно образование и обучение**, създаване на условия за качествена заетост и социално включване и гарантиране на достъпно и качествено здравеопазване.

Приключи Международният ученически конкурс „Заедно в XXI век“

На стр. 7

Да съхраним народа и държавата си

• **Симеон Славчев, председател на ПП МИР** пред „Нова Зора“, в разговор с Минчо Минчев

- Г-н Славчев, лидер сте на една от най-активните извънпарламентарни партии. Не бихте ли желали, преди да отговорите на въпроса ми, какви са целите на ПП МИР, да внесете яснота относно името. Струва ми се, че става дума за акроним. Не че имам нещо против тази жадувана думичка МИР?

- Да. Името е съставено от първите букви на такива понятия като морал, иновативност и родолюбие. Морал, защото това е най-дефицитната ценност на политическите организации в годините на прехода; инициативност, защото убедено твърдя, че целта ни е бъдещето на България, а към него са необходими нови пътища и ново съдържание в подхода за постигане на целта. Родолюбието е неизменната памет на кръвта, която тръгва от миналото, минава през настоящето и върви към бъдещето, за което говорим. Без тази непрекъсваема верига всяка крачка, и всяко усилие са безсмислени. Без България няма никакъв смисъл от усилията на такива като мен.

Симеон Славчев, председател на ПП МИР

На стр. 2

Симеон Славчев е роден на 14.06.1978 г. в град Варна. Средното си образование завършва в 34-то СОУ "Стою Шишков" в гр. София с профил история, литература и философия. Висшето си образование завършва в Техническият университет - София и е инженер-магистър по "Индустриален мениджмънт". Завършил е "Академия за социална политика" на Института за социална интеграция и има придобита допълнителна професионална квалификация по "Управленски умения". Специализирал е "Политически мениджмънт" в Българското училище за политика към Нов български университет. Има повече от 15 години управленски опит, като мениджър и управител на фирми и ръководител на международни проекти. Общински съветник в Столичния общински съвет мандат 2015-2019, инициатор, учредител и председател на политическа партия МИР (Морал, Инициативност, Родолубие). Владее немски, английски и руски език. Женен с едно дете.

От стр. 1
- В същността на всеки морал е истината. Какво е Вашето отношение към неподправената истина за България днес?

- Днес държавата ни е изправена пред едно от най-големите предизвикателства в своята история - да оцелее като държава, а българският народ да се съхрани напред във времето. Това е главната национална задача. Всичко, което се случи през последните 30 години в България доказва, че т.нар. политически елит няма качествата, морала, честа, няма елементарно чувство за справедливост, както и желание, и политическа воля да реши проблемите на българските граждани и държавата България, за да заемат те мястото, което им се полага като строители на Европа, с принос в християнската цивилизация и общочовешкото развитие.

Една от основните цели на ПП МИР е да обедини огромния интелектуален и морален потенциал на нацията, за да бъде преустановен, набиращият все по-голяма сила процес на деградация в обществото.

- В началото на тази година, струва ми се, прочетох документ от името на Вашата партия, наречен Манифест. В него, доколкото си спомням, се предлагаха и конкретни стъпки, които трябва да бъдат направени от българското общество, без които не може да бъде върната държавата към Вашата обозначена цел.

- Нека още веднъж се позовем на целта. Най-общо казано тя е нормалността, от която бе откъсната България в годините на този т.нар. преход. Държавата в нашите представи е задължена да гарантира и да създаде онези оптимални възможности, необходими на своите граждани, за да могат те да реализират своя интелектуален потенциал в сферата на икономиката, политиката, науката и културата. Изпълнението на тази изключително важна задача обаче, е възможно само при условие, че в управлението на тези сфери бъдат привлечени морални хора, които едновременно с това са признати и доказани професионалисти и експерти.

ПП МИР приема за свое задължение да наложи правилното всяка кандидатура за управленска позиция в страната да се избира след съгласуване с браншовите и професионалните обединения по съответните направления на дейност.

- Какви според Вас са първите стъпки за връщането на „нормалността“ в държавата, както Ви се изразяват?

- Като първа стъпка ПП МИР предлага незабавно въвеждане на машинното гласуване, още на следващите избори, така както е записано в закона.

- Мислех, че ще ми говорите за човешкия фактор...
- Нали разбирате, че той не може да бъде променен, ако не бъдат проведени честни избори в България. А гаранция за тях е машинното гласуване.

Нали разбирате, че той не може да бъде променен, ако не бъдат проведени честни избори в България. А гаранция за тях е машинното гласуване.

Да съхраним народа

Само по този начин може да се гарантира честността на вота на българските граждани и няма да се изкривява политическата картина, както това се прави вече повече от 30 години.

Като втора стъпка ПП МИР предлага да се подготви, обсъди и да се приеме нов Обществен договор, който да залегне в основата на проект за нова Конституция на България. Освен това, незабавно да се подготвят изменения в Конституцията на България от 1991 г., в частта ѝ за правата на гражданите, като се промени коренно заложеният в нея подход, основан на чужди цивилизационни модели. Ако искате, наречете ги дори проамерикански. Не го казвам като идеологическа шапка. Не, те просто са основани на протестантската етика, която в голяма степен е неприложима към извечните ценности на българския народ: взаимопомощ, съборност, колективизъм... Това означава, че трябва да се въведат отново и да бъдат гарантирани от държавата, а не само декларираны, правата на безплатно образование, здравеопазване, правото на труд и жилище, на чиста околна среда

БЪЛГАРИЯ И ЧАСОВНИКЪТ

На 6 август т.г., в Резиденция „Боана“ Стратегическият съвет - орган, работещ на обществени начала и имащ за цел изготвянето на документи със стратегическо значение, позиции, становища, анализи и др., към президента на Република България Румен Радев, представи за обществена дискусия Първата част на проекта Национален стратегически документ. Той е създаден въз основа на оценката за реалното състояние на страната.

При представянето на стратегията президентът Румен Радев изтъкна какво трябва да се направи отук нататък, така че да бъде избегната повтарянето на днешната управленска катастрофа

От стр. 1
2. Изграждане на инфраструктурни мрежи, осигуряващи оптимални условия за развитие на икономиката и качествена и здравословна околна среда за населението.

3. Повишаване на конкурентоспособността на икономиката чрез осигуряване на благоприятна бизнес среда, насърчаване на инвестициите, прилагане на иновативни решения и повишаване на ресурсната ефективност.

Посочените три основни цели са конкретизирани в осем приоритета на ННР, като: подобряване на достъпа и повишаване на качеството на образованието и обучението и качествени характеристики на работната сила; намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване; постигане на устойчиво интегрирано регионално развитие и използване на местния потенциал; укрепване на институционалната среда за по-висока ефективност на публичните услуги за граждани и бизнеса и други.

Изпълнението на ННР БГ 2020 е управлявано и отчетано чрез множество документи, подготвени и приети от българските правителства през последните 10 години. За съжаление, цялостен и задълбочен отчет на изпълнението на стратегията до момента няма. Дали днес живеем в „държавна конкурентоспособна икономика, осигуряваща условия за пълноценна социална, творческа и

и да се гарантира демократичното развитие на обществото. Представеният документ от проф. Александър Маринов анализира състоянието на държавата; причините за незадоволителните резултати в общественото развитие; излизането на България от тежката демографска криза; визията и необходимите действия за успешното развитие на страната; очертаването на желаното бъдеще на нацията и пътищата за неговото постигане и др.

Обществената дискусия ще се провежда до окончателното изработване на Националния стратегически документ.

Проектът ще бъде публикуван на интернет-страницата на президентската институция. Мнения, бележки и предложения към него, ще могат да бъдат отправяни на специализирания сайт, където документът ще бъде представеноосновните тематични области. Там периодично ще бъдат публикувани новини от процеса на дискусията, експертни мнения и предложения, исторически обзори за реализирани държавнически стратегии, материали по проблемите на е-демократията и др.

„Нова Зора“ намира за особено важно изработването на една цялостна Национална стратегия на България и предоставя на вниманието на своите читатели първата част на този стратегически документ: „Анализ за състоянието на държавата“.

от 15-годишните са функционално неграмотни, а 44% са с недостатъчно ниво на умения по математика. Резултатите във всички области се влошават спрямо предходното изследване от 2015 г.

Всяко десето дете не е обхванато (в иначе задължителното) начално образование през учебната 2017-2018 г. Още по-нисък е обхватът на прогимназиалното и средно образованието (82.6%). Демографските промени и провежданите образователни реформи водят до закриването на над 1000 училища от началото на века, а броят на учениците за същия период спада с 1/3 (около 300 хил.) Значителен е делът на преждевременно напусналите образование и обу-

и държавата си

тиж и нанесе крайно тежки поражения на националната сигурност на страната. Затова нашата партийна решимост е всички, участвали в подготовката, приемането, реализацията и продължаващото изпълнение на това национално предателство, да бъдат незабавно подведени под отговорност и да понесат своето заслужено наказание.

- Как според Вас може да се осъществи промяната в България?

- На първо място трябва да се изготвят и да се приемат единни обществени етични норми. Етичният кодекс ще регулира обществените и междучелностните отношения и е тази норма, която ще определя морала на отделния гражданин. За да стане общовалиден, той трябва да се базира на традиционните български ценности. И ние ще укрепваме тъкмо тях. Общоприетите етични правила, за които говорим, трябва да са в основата и на правната система на държавата, както и на новия Обществен договор, който би следвало да се приеме с национален референдум, и който да е задължителен за изпълнение от т.нар. политическа класа.

ПП МИР е първата българска партия, която прие свои Етич-

НА ИСТОРИЯТА

чение, достигащ 12.7% през 2017 г. (сравнено с 10.6% - средно за ЕС). Сред неблагоприятните тенденции в сферата на образованието е и застаряването на педагогическия състав - ОИСР установява, че 47% от учителите в България са на възраст над 50 години и едва 3% са под 30-годишни.

България е една от държавите-членки на ЕС с най-висок дял на младите хора между 15 и 24-годишна възраст, които не са ангажирани нито в образование, нито в обучение, нито в заетост (т.нар. NEETs). Участието в учене през целия живот остава изключително ниско и обхваща едва 2.3% от лицата на възраст 25-64 години през 2017 г., почти пет пъти под средната за ЕС стойност (10.9%).

През последните години средната продължителност на живота в България следва общата за ЕС тенденция на нарастване и достига 74.8 години през 2017 г., спрямо 72.7 години през 2007 г., но остава най-ниската в ЕС.

Страната е с най-висока смъртност в ЕС, при влошаване на показателя през последните десет години (през 2017 г. коефициентът на смърт-

ност достига 15.5% сравнено с 10.3% средно за ЕС). Детската смъртност остава висока (6.4% през 2017 г. спрямо 3.6% средно за ЕС), въпреки устойчивата тенденция на спад през последните години, като протекти в България са на възраст над 50 години и едва 3% са под 30-годишни.

денцията на нарастване на абсолютния размер на средствата, отделени за лекарства за домашно лечение. За посочения период средствата са увеличени почти два и половина пъти - от 295 млн. лв. за 2008 г. достигат 697,7 млн. лв. през 2017 г.

Системата е ориентирана основно към болнично лечение - броят на хоспитализациите на 1000 души население е най-високият в ЕС (почти двойно по-висок от средното ниво в общността). Секторът на болничната помощ е сравнително голям като дял от общите разходи за здравеопазване (34% спрямо 29% в ЕС), докато дялът на разходите за извънболнична помощ (17%) е сред най-ниските в ЕС.

Въпреки икономическото оживление и възстановяването на заетостта през последните години, бедността продължава да нараства, в това отношение страната ни традиционно е в челото на всички европейски класации. През 2019 г. дялът на хората, които са застрашени от бедност и социално изключване, у нас е 32.5% (почти 2 300 000 души), а в тежки материални лишения живеят всеки пети. Паричната бедност сред безработните е около пет пъти по-висока, откол-

кото при наетите на работа лица. Но и работата не гарантира измъкване от бедност. По данните на Министерството на финансите (юли 2018 г.), три четвърти от българските работници получават под 1000 лв. брутна заплата или 776 лв. разполагат с доход от труд максимум. Над 25% са работещите с възнаграждения до 450 лв. бруто. Бедността сред работещите е значителна (9.9%) и се свързва с ниско ниво на умения и образование (четирима от десет работещи бедни са с основно или по-ниско образование) и със заетост в домашно или полупазарно земеделие. Наблюдава се силна зависимост между поколенията - рискът от бедност сред децата с ниско образование родителите достига 77.5% през 2017 г. и е 25 пъти по-голям, отколкото

сред децата с висококвалифицирани родители. Относителният дял на населението, изпитващо тежки материални лишения намалява през последните години, но остава най-високият в ЕС (30%, т.е. четири и половина пъти повече от средното за ЕС). Относителният дял на децата, които живеят в материални и социални лишения (44,1% през 2017 г.) е почти три пъти по-висок от средния за ЕС (15.3%). Възрастните хора са друга голяма група, засегната от бедността - почти половината от населението в надтрудоспособна възраст е в риск от бедност или социално изключване през 2017 г., а малко над 1/3 от тях изпитват тежки материални лишения.

На стр. 4

- Интересно говорите, но все пак, бих искал да попитам каква по-точно е идеологията на ПП МИР?

- За да е здраво и устойчиво едно общество, в него не трябва да съществува дисбаланс между справедливостта и свободата. Идеологията на ПП МИР изповядва разбирането, че трябва да има баланс между справедливост и свобода, което ще даде на българите възможността да си избират само онова управление, което ще им гарантира достойно съществуване и неограничени възможности за личен успех и развитие.

- Забелязах на протестите ваши плакати и лозунги. Какво е Вашето мнение за този взрив на гражданската енергия и мислите ли, че могат да бъдат постигнати заявените цели и искания?

- ПП МИР не само подкрепя, но и всекидневно участва в гражданските антиправителствени протести. Нещо повече, ние сами, в началото на февруари месец, тази година, организирахме протести и палатков лагерь пред Министерския съвет, с искане за спазването на законите и незабавното въвеждане на машинното гласуване. Тогава ПП МИР обяви първата си национална кауза - провеждане на местни избори в България чрез машинно гласуване. Постигнахме успех в своите настоявания и Министерският съ-

вет взе решение, следващите избори да се проведат чрез машинно гласуване. Проблемът е, че от тогава до сега минаха 6 месеца, а правителството все още не е привело в действие собственото си решение. Поради тази причина, в сряда, 12-ти август, от 10 часа, ПП МИР организира граждански протест пред Министерския съвет. Нашето искане е да се спазва закона за машинното гласуване и незабавно да бъдат предприети действия за неговата реализация за предстоящите парламентарни избори. Другото наше искане е за незабавната оставка на правителството, което няма нито моралното право, нито доверието на българските граждани, за да продължи да управлява страната.

По обем на държавните разходи за образование България е предпоследна в ЕС, единствено Румъния е зад нас.

Призоваваме ви да обединим силите, знанията, опита, дръвовете и смелостта си и да поведем битка за нашето настояще и най-вече за бъдещето на нашите деца и внуци.

Призоваваме ви да обединим силите, знанията, опита, дръвовете и смелостта си и да поведем битка за нашето настояще и най-вече за бъдещето на нашите деца и внуци.

АКТУАЛЕН ГЛАС

БЪЛГАРИЯ И ЧАСОВНИКЪТ

От стр. 3

Въпреки че и двата показателя отбелязват подобрене спрямо 2007 г., изоставането в рамките на общността остава значително - съответните средни стойности за ЕС са почти 3 и 7 пъти по-ниски.

Хората с увреждания са друга основна група, която е подложена на сериозен риск от бедност и социално изключване. Сравнително висока - в сравнение със средните стойности за ЕС - е бедността сред наетите с увреждания (18.4% за България и 11.5% за ЕС за 2016 г.), като нараства през последните десет години. Близко половината (45.9% през 2017 г.) от хората с ограничения в трудоспособност на възраст живеят в материални лишения, което е 6 пъти повече спрямо средните стойности в ЕС (7.6%).

Неравенството в разпределението на доходите е най-високото в ЕС и се увеличава непрекъснато в последните години. Разликата между доходите на най-бедните и най-богатите 20% от домакинствата е 8.2 пъти, при средно 5.1 пъти в ЕС. Коефициентът на Джини достига стойност от 40.8, спрямо 30.9 средна стойност в ЕС.

По данни на БНБ към март 2020 г. депозитите до 1000 лв. са 60% от всички депозити в банките, но в тях са само 1,6% от парите на влог. Депозитите над 100 000 лв. са едва 0,8% от всички (71624 броя), но съдържат 27% от парите в банките (15 милиарда лева). Сред причините за растящото неравенство са ниските разходи за социална закрила, както и слабата ефективност на социалните трансфери за намаляването на бедността и неравенството.

Системата на социално подпомагане в България е третата най-неефективна в ЕС по отношение на постигнатите резултати за намаляване на бедността. Правителствените разходи за социална защита възлизат на 12.4% от БВП средно за последните десет години (при средно ниво от 18.9% в ЕС), което определя на страната 26-то място в общността.

През последните години се задълбочават регионалните различия. По показателя БВП на човек от населението районите на България изостават значително от средното равнище, както и от водещите райони в ЕС. Северозападен район продължава да заема последното място в класацията на районите в ЕС по този показател с 31% от средното ниво за ЕС. Разликата между най-развития (София-град) и най-изостаналия (Ви-

дин) в икономически план район нараства от 43 пъти през 2007 г. до 63 пъти през 2017 г. Малко над половината от населението живее в Югозападен и Южен централен район, критично слабо населен е Северозападен район с гъстота на населението - 29.9 души/кв.км. при 43.9 души/кв.км. средно за страната.

В периода 2007-2018 г. износът на страната нараства с 56.6% в реално изражение, като повишава дела си в БВП

Северозападният район продължава да е на последно място в класацията на районите в ЕС.

от 52.4% през 2007 г. до 64.5% през 2018 г., което е индикатор за растяща конкурентоспособност на българските продукти на международните пазари. Тази тенденция е аналогична на сходни икономии от Източна Европа, но България изостава значително от Румъния.

Ниско и средно-ниско технологичните продукти преобладават в българския износ, въпреки че общият им дял намалява от 74% през 2008 г. до 61.3% през 2017 г. Според Индекса на икономическа сложност, който измерва количеството производствено знание в една икономика, България заема 40-то място сред 131 държави през 2016 г., което представлява скромна напредък от зачетото 42-ро място през 2006 г. В европейски контекст страната се нарежда на 24-то място от 25 държави, без промяна на позицията й през последните десет години. Делът на инвестициите в БВП намалява до 19.0% през 2018 г. спрямо 33% в пика му през 2008 г. По този показател България изостава значително от сравнимите икономии в ЕС. Динамиката на публичните инвестиции (формиращи около 1/5 от общите инвестиции през периода 2008-2018 г.) зависи предимно от усвояването на средствата от ЕС по оперативните програми на

страната.

Нетните преки чуждестранни инвестиции в България (31% от БВП през 2007 г.) спадат до около 4% (средно 2 млрд. лв. годишно през периода 2010-2017 г.)

България изостава значително в Индекса на Съюза за иновации ("Innovation Union Scoreboard") на ЕК, като за 2017 г. е класирана на предпоследно място в ЕС след Румъния, което представлява влошаване с една позиция спрямо 2010 г. По Гло-

бвалния индекс за иновации ("Global Innovation Index") България заема 23-то място сред страните от ЕС. Подиндикаторите, в които страната ни се представя най-слабо са „Човешки капитал и научни изследвания“ и „Институции“. Негативно е отражението на качеството на инфраструктурата в България (24-то място в ЕС) и по-конкретно критериите за достъп до ИКТ (28-мо място), логистична дейност (28-мо място) и качество на общата инфраструктура (26-то място).

Инвестициите в научноизследователска и развойна дейност в България нарастват (достигайки 0,75% от БВП), но страната остава далеч под средноевропейското ниво от 2.1%. Публичните инвестиции в тази сфера в България спадат от 0.27% до 0.17% от БВП в годините между 2009 и 2016 г., достигайки най-ниското ниво в ЕС. Глобалният индекс за иновации поставя България на предпоследно място в ЕС по човешки капитал и научни изследвания. Сходно е оценката на научноизследователската инфраструктура и от Глобалния индекс за конкурентоспособността, нареждащ страната на 24-то място в ЕС.

Индексът за навлзването на цифровите технологии в икономиката и обще-

ството DESI сочи, че България изостава значително по отношение на цифровизацията на икономиката (през 2018 г. 26-то в ЕС, скромно подобрене спрямо 27-то място през 2014 г.) Нивото на уменията на населението в областта на цифровите технологии е сред най-ниските в ЕС, като варира в големи граници при различните социално-икономически групи. Над 2/3 от населението не притежава дори и основни умения в областта на цифровите

технологии през 2017 г., докато средната стойност на показателя в ЕС е 43%. Относително нисък в сравнителен план е делът лица, които използват интернет (62% от населението, спрямо 81% в ЕС). Навлзването на цифровите технологии в предприятията е мушно, а инвестициите в цифровизацията на икономиката са ограничени. През 2017 г. средната интензивност на цифровизиране на българските предприятия е едва 12%, поставяйки икономиката на страната на 27-мо място в ЕС.

Усилията за подобряване на бизнес средата изостават спрямо тези в сравнимите икономии, в резултат на което България губи позиции в глобален план. Според изследването Doing Business 2019 на Световната банка, България е на 25-та позиция в рамките на ЕС (и на 59-то място в света) по условия за правене на бизнес (отстъпление от 9 позиции в рамките на ЕС спрямо представяне-та й десет години по-рано).

Пречка за конкурентоспособността на икономиката остава състоянието на публичните институции в страната. В изследването на Световния икономически форум Global Competitiveness Report 2017-2018 по този показател България е поставена на 107-мо място в света (на последно място в

ЕС).

България се нарежда на последно място в ЕС и по показателите за контрол над корупцията и върховенство на правото през 2017 г., показател за значителна институционална неефективност.

"EU Justice Scoreboard" потвърждава отрицателната нагласа на населението (26-то място) и на бизнеса (24-то място) спрямо независимостта на съдебната система, като основният аргумент е намесата на политически и икономически интереси. Глобалният индекс за иновации също оценява ниско институционалната ефективност в България, като страната е поставена на 26-то място в ЕС по подиндикатор „Институции“. В рамките на този подиндикатор страната се представя най-лошо в сферата на върховенство на правото, заемайки последно място в ЕС и в допълнение се нарежда на 26-та позиция по отношение на политическа среда, политическа стабилност и липса на насилие, както и правителствена ефективност.

Според проучване на Евробарометър от 2016 г. само 22% от българите смятат, че обществените услуги са с добро качество, а 75% са на обратното мнение.

Значим недостатък на бизнес средата в България са честите промени в нормативната уредба и създаването от тях несигурност в инвестиционната дейност и невъзможност за дългосрочно планиране. Въпреки промените в Закона за нормативните актове (влезли в сила в края на 2016 г.), с които се въвежда задължително изготвяне на предварителни и последващи оценки на въздействието на законодателството, в повечето случаи те са формални и не се отчитат при вземането на управленски решения. Според Доклада на ЕК за България за 2019 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси, качеството на оценките на въздействието е ниско поради липсата на данни, слаб административен капацитет и политически проблеми, свързани с обществените поръчки, са хронични. Почти 2/3 от обществените поръчки в страната се възлагат главно въз основа на критерия на най-ниската цена, което в крайна сметка се отразява на качеството на публичните услуги. Прозрачността на възлагане на обществени по-

ръчки в страната намалява значително през последните години, като през 2018 г. всяка четвърта обществена поръчка е възложена без предварително публикуване, докато средното ниво на пряко възлагане в ЕС е 4%.

През 2017 г. България е с най-ресурсоемката икономика в ЕС, изразходвайки 6.5 пъти повече суровини за производство на единица БВП от средния суровинен разход в ЕС. Използваните производствени технологии в страната генерират 420 кг. отпадъци за производство на 1000 евро, сравнено с едва 66 кг. средно за ЕС.

Според индекса за качество на пътищата през периода 2016-2017 г. страната е поставена на 25-то място с оценка 3.36 сред държавите - членки на ЕС. През последните 4 години оценката за качеството на пътищата се подобрява незначително, като през периода 2013-2014 г. тя е 3,14 (26-то място). Транспортната мрежа на страната е изградена главно от пътища от по-нисък клас. От цялата транспортна мрежа на страната едва около 40% е в добро състояние. Ниското качество на транспортната инфраструктура като цяло - и особено на пътната инфраструктура - поставя България на предпоследно място в ЕС (изпреварвайки единствено Румъния), според изследването Global Competitiveness Report 2017-2018 на Световния икономически форум.

Като обобщаваща резултативна величина на общественото развитие крайно тревожна е цялостната демографска картина. Неизбежно недостатъци в общественото развитие рефлектират върху човешки капитал на нацията. Населението на страната продължава да намалява и към края на 2019 г. за пръв път в следвоенната история спадна под 7 млн. души, регистрирайки около 7% куmulативен спад за последните десетгодишен период. По предвиждания на НСИ за периода 2020-2080 г. населението на България ще намалее с близо 30%, а делът на населението над 65 г. ще достигне до 29.4%. По прогнози на Световната банка към 2050 г. България ще има най-бързо свиващото се население в трудоспособна възраст в света. За това допринасят както намаляването на раждаемостта, така и нарастването на смъртността.

България е една от държавите с най-ниска раждаемост из-между всички държави в ЕС. През 2017 г. коефициентът на раждаемост е 9% при средно 9.9% за ЕС. През последните години спад на раждаемостта се наблюдава при

НА ИСТОРИЯТА

всички големи етнически групи, но той не е равномерен. Същевременно, страната е с най-висока смъртност в рамките на ЕС, като през 2017 г. коефициентът на смъртност достига 15.5%, срещу 10.3% средно за ЕС.

Паралелно с отрицателния естествен прираст, населението на страната е негативно повлияно и от протичащите емиграционни процеси, свързани с продължаващото изоставане в равнищата на доходите спрямо останалите държави - членки на ЕС. Само за четирите години след 01.01.2014 г., когато европейският трудов пазар се отваря напълно за българите, страната са напуснали 101 123 български граждани, а почти половината (44,7%) от тях са младежи до 30 г.

Населението застарява с бързи темпове, увеличавайки предизвикателствата пред социалните системи и публичните финанси, при едновременно затрудняване на икономическия растеж. За последните 10 години населението на възраст 15-64 години намалява с почти 600 000 души, а относителният му дял в общото население спада от 68,9% на 64,7%. Процесът на застаряване засяга всички райони на страната. Коефициентът на възрастова зависимост достига 56,4% в края на 2019 г., отбелязвайки почти 10 процентни пункта нарастване през последните десет години. След 2007 г. коефициентът на демографско заместване навлиза в критични стойности - влизашите в трудоспособна възраст стават по-малко от излизашите. През 2017 г. показателят е 64/100.

Запазва се тенденцията на увеличаване на относителния дял на градското население и намаляване на населението в селата. Към края на 2017 г. в градовете живеят 5 181 755 души, или 73,4% от цялото население (спрямо 70,7% през 2007 г.), а в селата живеят 1 868 279 души, или 26,6% от населението на страната. След 2007 г. населението в градовете намалява значително по-бавно (с 4,1%) от това в селата (с 16,5%).

Неблагоприятни демографски тенденции се наблюдават и в останалата част от ЕС, но в страната те са по-остро изразени. В допълнение, продължават да се наблюдават и задълбочават негативни тенденции, характерни за развиващите се страни и икономии в преход, като повишаване на смъртност и интензивна външна миграция.

Както показват приведените данни и оценки от анализа, приет от българското правителство, съвкупното обществено и човешко развитие на България е неблагоприятно и това говори за неуспех на държавата

да предложи и реализира стратегически виждания и действия за качествено подобряване на състоянието на нацията. Можем да обобщим най-съществените елементи на промените за периода на изтичащия национален стратегически документ в следната таблица:

Сфера	Показатели	Място на БГ в ЕС	Стойност за БГ и средно за ЕС	Тенденция
Образование	Качество на образователната система	26 от 28	-	Влошаване
Здравеопазване	Смъртност	Последно	15,5% - 10,3%	Влошаване
Бедност	Дял на населението, изпитващо тежки материални лишения	Последно	30% - 6,1%	Незначително подобрене
Неравенства	Коефициент на неравенства	Последно	40,8 - 30,9	Влошаване
Бизнес среда	Doing Business 2019 (Световна банка)	25 от 27	-	Сериозно влошаване (с позиции)
Състояние на публичните институции	Global Competitiveness Report 2017-2018	Последно	-	Влошаване

Може да се направи обобщеният извод, че водещият стратегически документ Национална програма за развитие България 2020 не е осъществил целите и приоритетите си. Начертаната визия за състоянието на страната остава пожелание за неопределено бъдеще. Дори там, където има положителни тенденции (като икономическия ръст и нарастването на износа), те не водят до подобряване на живота на мнозинството от българите, а напротив - стимулират задълбочаването на неравенствата.

Истината изисква да признаем, че към 2020 г. българското общество се отличава с крайно тревожни тенденции, като: висока смъртност, лош здравен статус на нацията; ниска раждаемост; висока емиграция на трудоспособно население; задълбочаващи се дефицити в качеството на образованието и професионалните компетентности, духовността и възпитанието; драстични и нарастващи социални неравенства, бедност и изключване.

Основното обяснение за този стратегически неуспех е начинът на подготовката и реализацията на националната стратегия, който на свой ред е свързан с дълбоки, системни дефекти на модела на управление на държавата и на отношенията между държавата и гражданите.

Въпреки това, нито постигнатият неуспешен резултат от изпълнението на Националната програма за развитие

към очертаването на желаното бъдеще на нацията и пътищата за неговото постигане. Рискът за пореден десетгодишен период нацията да остане в плен на неизпълними пожелания, е реален. За да избегнем този риск, са нужни решителни промени.

Визията за България след десет години гласи: „През 2030 г. България е държава с висок жизнен стандарт и конкурентоспособна, нисковъглеродна икономи-

ка. Страната разработва и внедрява иновации във всеки сектор на икономиката, адаптирайки се към променяния се свят чрез своето високообразовано, креативно, солидарно и здраво общество. То представлява плодородна почва за идеи и притегателна сила за инвестиции и човешки капитал... Българският гражданин играе активна роля в бъдещето на своята държава, има богати възможности за личностно и професионално развитие и живее в справедливо и толерантно общество, в което гласът му се чува.“

Целите, предвидени да бъдат постигнати през 2030 г. също изглеждат привлекателни: ускорено икономическо развитие, демографски подем и намаляване на неравенствата.

Но заложените в проекта индикатори на напредъка към 2030 г. са нереалистични, особено в контекста на неизпълнението на аналогичните цели и индикатори в НПР БГ 2020. Посочените цели не могат да бъдат постигнати със същия модел на политическите и управленските механизми... Българският гражданин играе активна роля в бъдещето на своята държава, има богати възможности за личностно и професионално развитие и живее в справедливо и толерантно общество, в което гласът му се чува.“

Проблемът не е в отделни решения, а в цялостния подход

Ако действителността се разминава с тези предначертания, кои според вас са основните причини? След като обсъдим и определим заедно основните моменти в диагнозата на общественото ни развитие, ще сме готови да преиницием продължим нататък - да формулираме и отново да обсъдим заедно визията, целите, приоритетите и необходимите първи стъпки за преодоляване на кризата и начало на истински просперитет на нацията.

допусканите досега грешки.

За тази цел поставяме на обществена дискусия следните основни въпроси:

- Смятате ли, че днес България е „държава с конкурентоспособна икономика, осигуряваща условия за пълноценна социална, творческа и професионална реализация на личността чрез интелигентен, устойчив, приобщаващ и териториално балансиран икономически растеж“?
- Изхождайки от днешните реалиности и най-вече наложилия се модел на управление, смятате ли за постижимо през 2030 г. България да е „държава с висок жизнен стандарт и конкурентоспособна, нисковъглеродна икономика... адаптираща се към променяния се свят чрез своето високообразовано, креативно, солидарно и здраво общество, плодородна почва за идеи и притегателна сила за инвестиции и човешки капитал... Българският гражданин играе активна роля в бъдещето на своята държава, има богати възможности за личностно и професионално развитие и живее в справедливо и толерантно общество, в което гласът му се чува.“

Проблемът не е в отделни решения, а в цялостния подход

Ако действителността се разминава с тези предначертания, кои според вас са основните причини? След като обсъдим и определим заедно основните моменти в диагнозата на общественото ни развитие, ще сме готови да преиницием продължим нататък - да формулираме и отново да обсъдим заедно визията, целите, приоритетите и необходимите първи стъпки за преодоляване на кризата и начало на истински просперитет на нацията.

Присъдгата ми е абсурдна и поръчкова

Румен Овчаров: Процесът срещу мен е по заръка на Борисов, изпълнена от Гешев, твърди бившият министър на икономиката и енергетиката

- Г-н Овчаров, 13 години след като не сте министър на икономиката и енергетиката, бяхте осъден на първа инстанция на 2 години условно и да възстановите на държавата 16 млн. лв. Мотивите за присъдгата са безспорни. Как ще коментирате решението на Специализирания съд?

- Присъдгата ми е абсурдна и поръчкова. Осъден съм, че като министър не съм упражнил контрол върху едно дружество и не съм му събрал наемите. Това е абсурдно, защото държавата упражнява правата си като собственик на капитала на акционерни дружества по правилата на Търговския закон. Министърът играе ролята на общо събрание и няма управленски функции. Напротив, участието му в оперативното управление на тези дружества е забранено. По същия начин в специално издадения от МС правилник за правата на държавата като собственик, никъде не е записано, че министърът има право да контролира или да управлява дружествата, на които е принципал. В системата на Министерството на икономиката и енергетиката, когато аз бях министър, те бяха над 200. Как си представяте министър да осъществява контрол над всички договори, които сключва всяко от тях?!

- Едно от обвиненията е, че като принципал на "Мини Бобов дол" ЕАД сте нарушили задълженията си и умислено не сте упражнили контрол върху дейността на изп. директор Пламен Стефанов и с договор за наем са били прехвърлени изключителните права за добив на въглища на частната фирма "Оранов" ЕООД.

- Вече обясних, че никой министър няма право да се намесва в управлението на дружество. Вторият абсурд в присъдгата е, че наемът, който уж не е събран, на практика в периода, в който съм министър, е изплатен напълно. Присъдгата е абсурдна и заради това, че даже и да не беше изплатен, по всички правила на наказателното производство наемът е дължим, и по тази причина не може да бъде щета.

Всички тези неща правят абсурдно самото осъждане. Да не говорим за факта, че г.нар. граждански иск е обоснован върху неплатени социални осигуровки на дружеството, които са натрупани, преди да стана министър. След като поемам поста, те започ-

ват да се плащат. След като напуснах министерството, плащанията са спрени.

- Заявихте, че присъдгата е и поръчкова. Кое ви дава основание да твърдите това?

- Решението на съда поражда няколко въпроса, които ми дават повод за подобно твърдение. Задълженията на дружеството са натрупани от министрите преди мен и на практика са го довели до несъстоятелност, обявена от 1 януари 2004 г., и няма как да има щета за целия период след тази дата. И никоя прокуратура не се интересува от министрите, които не са събрали над 3,4 млн. лв. от наеми, натрупали са задължения за над 40 млн. лв., от които 15 млн. лв. неплатени осигуровки. Интересно, по каква логика се търси отговорност от мен за това? След мен въобще не се изплащат наемите. След 2009 г. те дори не се фактурират. Но прокуратурата не се интересува и от този период. А се интересува само от едната година, в която аз съм бил министър.

Прокуратурата не се интересува и от периода 2005-2009 г., когато Бойко Борисов беше кмет на София, а "Топлофикация" имаше над 50 млн. лв. несъбрани вземания от клиенти и половин милиард задължения. Защо той не е съден? Това продължава и сега! Защо Йорданка Фандъкова не е съдена? Държавата загуби и подари на Васил Божков 700 млн. лв. от несъбрани такси от хазарта. При това става дума не за стопанско дружество, на което министърът е принципал, а за административна структура, която е директно подчинена на министъра на финансите. БЕХ има да събира повече от 2 млрд. лв., енергийните дружества дължат милиарди и трупат стотици милиони загуби. Къде са министрите на транспорта и на регионалното развитие, чиито структури са с милиарди загуби? Ами несъбраните вземания на водните дружества? Виновен е само Румен Овчаров, че не е събрал наем, който на практика е бил събран!...

- Има ли репресивен елемент в процеса?

- Категорично да. Ще припомня как започна сагата с "Мини Бобов дол". Началото е през 2016 г., когато Христо Ковачки започна поетапно да затваря рудниците. Тогава 120 миньори от рудник "Бабино" отказаха да излязат от галериите след края на смяната в знак на протест, че са с неизплатени заплати и осигуровки, че остават без работа. При тях отидоха депутати от БСП и Мая Манолова, коя-

то беше омбудсман. И тогава "героите" от ГЕРБ чисто по мутренски, когато се почувстват уязвени, казват този, който казва истината за тях. И обявиха, че проблемът е започнал, след като Румен Овчаров подарил без пари мините на някого. Извадих договора и им показах как от всеки произведен тон въглища "Мини Бобов дол" губи по 20 лв., а след сключен договор за наем получава чисти пари 2-5 лв. за тон. И тогава казах, че през 2006 и 2007 г. спасихме работните места на миньорите, спасихме поминъка на целия регион, докато единственото, което прави ГЕРБ, е да брани бизнеса на Христо Ковачки. По това време той имаше задължения в размер над 400 млн. лв. към НОИ, НАП, "Булгаргаз" и т.н. В резултат на думите ми депутатът от ГЕРБ Валентин Николов "случайно" получи един договор как фирмата-наемател, след известно време, е променила собственика си срещу определена сума пари. Дезинформацията от ГЕРБ веднага излезе при Сотир Цацаров, тогава главен прокурор, той моментално се задейства и възобнови процеса по този случай, прекратявана три пъти преди това. Това се случи в началото на 2017 г. Прокурорките толкова бързаха да не изтекат последните дни на давността, че ме привлякоха като обвиняем за несъбрани концесионни такси, без да знаят, че дружеството е освободено от такива. И тогава всичко беше поръчково, така продължава и до момента.

- Как протече самият процес? Допуснати ли бяха свидетели по делото?

- Обвинението беше готвено от прокурорки от ССП. Съдията върна делото в първия му вариант с указания за търсене на доказателства. След една година спецпрокуратурата внесе отново обвинителен акт - разширена версия на първия. Този път съдията допусна

делото с аргументите, че явно прокуратурата няма да измисли нищо, но трябва да го вкараме в съда, защото на Овчаров ще му изтече абсолютната давност. През целия едногодишен период моят адвокат Васил Василев непрекъснато искаше отвод на съда, защото съдията Пламен Евгениев беше кандидат за шеф на апелативната спецпрокуратура. При съществуващата съдебна система на България неговото избиране за такъв е изцяло в ръцете на прокурорската квота на ВСС, тотално контролирана от Иван Гешев. И този съдия няма как да бъде обективен по отношение на държавното обвинение. По-важното е, че Евгениев не допусна нито един свидетел на защитата, нито една експертиза, поискана от защитата.

Той даде ход на делото на 26 юни, въпреки че единият от обвиняемите Пламен Стефанов, изп. директор на "Мини Бобов дол", беше в болница. Толкова много бързахме, че ако подадат оставка, новите областни шефове на МВР ще разкъсат тази верига и те ще загубят тези 8-10%. Те обаче не си дават сметка, че задържането на Борисов на инат до края на мандата ще направи вълната на недоволството подобна на тази през 2016 г., когато хората избраха президента Радев. И даже купените гласове няма да спасят Бойко Борисов и ГЕРБ. Затова явно инстинктивно започва да проработва и той разбира, че все пак трябва да се оттегли, но така, че ГЕРБ да останат на власт и отново да си гарантират купените гласове. Дали ще им позволим зависи преди всичко от БСП. Новият лозунг е: "Почтени българи от всички страни, съединявайте се!"

Източник в. "Дума"
Въпросите зададе
Юлия Кулинска

В този период тръгнаха протестите, Гешев влезе в президентството, БСП изрази категорична позиция за неговата оставка и направи митинга "Бузуджа на жълтите павета". За всички стана очевидно, че изходът от политическата криза в държавата е в пряка зависимост от ясната и категорична опозиционност на БСП. Затова свързвам политическата поръчка и с лидерската битка в БСП.

- Бойко Борисов заяви в сряда, че е готов да си подаде оставката, но правител-

Първо място, Анастасия Дели, втори клас, 9-годишна, от Преднепровие - Молдова: „Ние живеем, защото помним!“

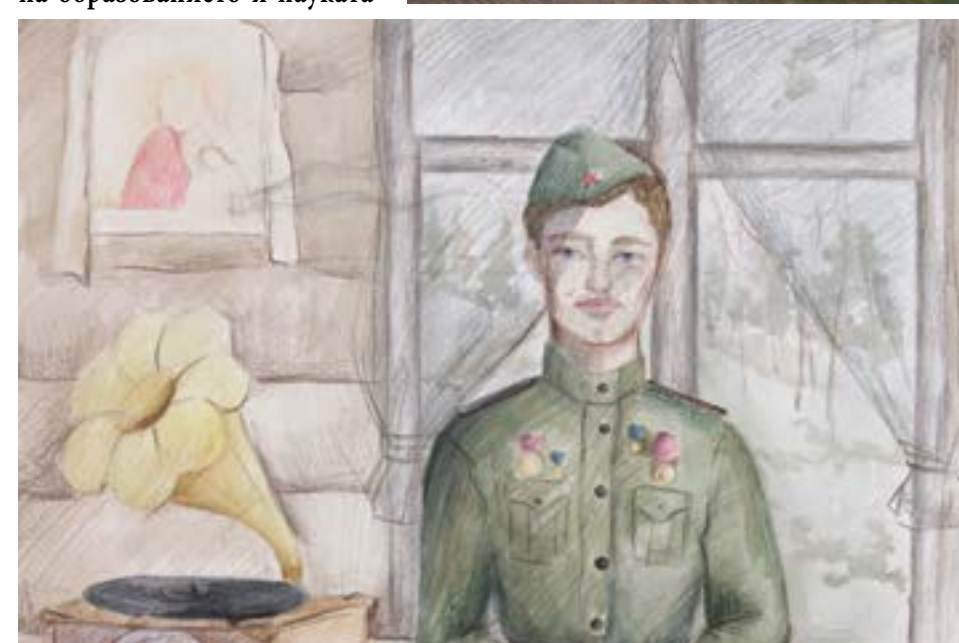

Трето място, Десислава Димитрова, 17 г. ПЕГ „Екз. Антим I“, Ловеч

Приключи Международният ученически конкурс „Заедно в XXI век“

За шестнадесета поредна година Фондация „Устойчиво развитие за България“, съвместно със Синдиката на българските учители, Националния дворец на децата, Представителството на Росструдничество в България и Организационен комитет, проведоха Международния ученически конкурс „Заедно в XXI век“. Конкурсът се провежда под патронажа на Посолството на Руската Федерация в България и е включен в Националния календар за изяви по интереси на децата и учениците на Министерството на образованието и науката

Първо място, Ивайла Петрова, 10 клас, ШИИ „Арт“ - Попово

в Република България. Стоици деца от всички краища на България взеха дистанционно участие в конкурса. Въпреки обстоятелствата с епидемичната обстановка, учениците от всички възрастови групи с голямо желание и ентузиазъм, под ръководството на своите учители, подготвиха и изпратиха творби в разделите „Реферати“, „Медийни презентации“, „Поезия“, „Проза“, „Рисунки“, „Творби на руски език“.

Тази година темата на конкурса е „Мирът – надежда на Планетата“ – 75 години от Победата над хитлерофашизма. Международните участници в конкурса бяха деца от Молдова (Преднепровие), Русия и Казахстан, които ни изпратиха много вълнуващи рисунки, презентации, стихове и есета. Авторитетно жури от български поети, писатели, историци, художници, сред които проф. Нина Дюлгерова – историк – международник, проф. Дарина Григорова – историк, проф. Стоян Домусчиев и доц. д-р Цветан Стоянов – художници и преподаватели в НХА, поетите Атанас Звездинов, Надя Попова, Петър Андасаров, Боян Бойчев и др., оцени детските творби и отличи най-добрите. Организаторите на конкурса благодарят на всички ученици. Благодарим и на техните учители и родители, които помогнаха на децата за подготовката и дистанционното им участие. Надяваме се и на бъдещите им участия! Поздравяваме победителите! Предвид епидемичната обстановка тази година няма да можем да проведем тържественото награждаване на победителите и гала-концерт в София, каквато е дългогодишната традиция. Здравето е най-важно! Наградите за победителите и техните учители са готови и ще бъдат изпратени по пощата. Списък с наградените деца и учители може да намерите на сайта на СБУ и Националния дворец на децата. Фондация „Устойчиво развитие за България“ и Организационен комитет.

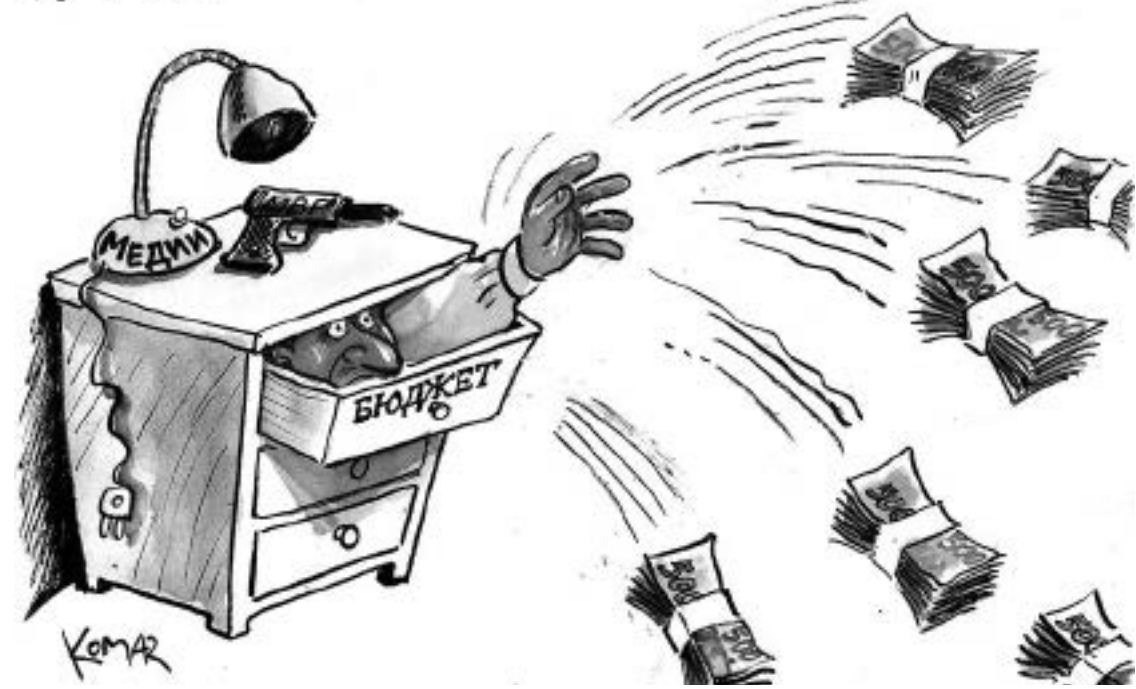
Преди тридесет години българинът бе забравил какво е **страх от бедността**.

Много малко бяха хората без работа, без трудови доходи, без покрив над главата си, без годишна почивка на лагер, в почивни станции, в санаториуми или в морски и планински курорти. Българите бяха и продължават да бъдат аселението с най-голям процент собствени жилища и лични спестовни влогове. **Днес обаче бедността е повсеместна, мизерията е ужасяваща, младите хора заминават на гурбет в чужбина, за да изхранват и себе си, възрастните си родители и невръстните си деца.** Целенасочено 90% от българския народ, поставен в пълна икономическа зависимост от хората и парите в т.ч. и от държавата е обект на **тотална манипулация** от онези, които паразитират на гърба му - чиновници, олигарси, мутри, продажни журналисти, политолози и социолози, съдии и прокурори - всички, които сладострастно се кълвят във власт, пари и удоволствия. От екраните на телевизорите, от колоните на вестниците, от радиостанции и списания денонощно ни облъчва реклама, която кара хората да харчат и малкото пари, които имат и да не спестават, защото спестените пари ги правят независими. Холивудската продукция отвсякъде внушава: **"Реализирай мечтата си и ела в клубна богатите, за да живееш като нас!"** И младите тръгват, забравяйки за всичко **"мило и родно"**, за да гонят призьрка **"американска мечта"**. Нищолично малко от стремящите се успяват - само онези, чието родителите са от **"сектата"** и с готовност правят от децата си **"заложници"** на собствените си животински страсти и обещавания. **Но Холивуд не спира доук, в ход са и другите екстри на "La dolce vita":** казина, цигари, наркотици, секс и много алкохол, за да нямаш време да мислиш, да си вечно опиянен и перманентно да живееш с измамното усещане за вечно щастие. Така човек не забелязва, как този нов начин на живот разрушава здравето му и той започва да се страхува и от болести, и от смъртта!

Така "опакован" със страховете,

гражданинът е напълно зависим от онези, които му вътпяват чрез всички възможни средства за масова осведомяване, че те са тези, които ще му помогнат и ще го избавят от фобиите му, **стига той да им даде гласа си.** И той гласува за своите **"робинхудовици"**, избира ги за **"водачи"**, но с изненада установява, че след като им е дал властта над самия себе си, те не бързат да помагат и да изпълняват обещанията си, защото **въобще не са си и мислили да го правят, заети с грижите за личното си "его"** и за тези, които са **платили "масрафа"**. Не е реално да се

#КъдеЕБаце?

рален и еднополюсен световен ред, обсебил напълно планетата през последните тридесет години, **част от който е и най-бедната и нещастна страна в Европа - България.**

И какво излиза на практика? Човетеци - венецът на природата, приемайки ренесансовия хуманизъм на Данте Алигери, Леоардо да Винчи, Еразъм Ротердамски, Волтер и Гюте, Айщайн и Махатма Ганди и отказвайки се доброволно от Създателя и далечния им от него интелект, стават **клиенти на Сатаната, превръщайки се в негово оръдие в борбата му с даряващия Добро Творец.** За съжаление, носещата се безволево по течението на живота огромна маса от хора оставиха обстоятелствата да ги победят, контролирайки живота им! И това стана възможно едва след като

човекът допусна да бъде обладан от навици,

превърнали се във формиращи и контролиращи живота му обстоятелства като: **страх, суеверие, алчност, сребролюбие, сладолюбие, отъмънение, гняв, суета и обикновена леност!**

Всичките тези христоматийни истини, разкрити по един изключително талантлив и въздъждаващ начин **откриваме в книгата на американския писател Наполеон Хил "Да прекажи Дявола"**. След издаването на една от най-продаваната за всички времена книги по самоусъвършенстване

"Мисли и забогатявай", през 1938 г. д-р Хил завършва ръкописа и на своето **"ръководство"** за излизането от Великата депресия американски граждани, **показвайки им пътя за преодоляване на собствените им самоограничения във времена на несигурност и тревожност.** "Интервюто" с Дявола е дисекция на американската действителност и нововъзприетата етика в страна-

ганата **"изключителност"** и величие на американска нация, властелините на света успяха не само да елиминират един път завинаги смразяващия ги конкурент - социализма, но и чрез клинтьовия **"трети път"** превърнаха **планетата в империя на Сатаната.**

Но когато се захващаш такава **"отговорна"** работа не е лошо да препрочиташ от време навре-

ме и светото писание! **"Но Исус като знаеше техните помисли, рече им: всяко царство, разделено на части, една против друга, запустява, и всеки град или дом разделен на части, една против друга, няма да стои.**

И ако сатаната изгонва сатана, той се е разделил сам против себе си: тогава как ще успее царството му!" (Мат., 12: 25.25)

Дяволът прекака всички, но и себе си! **Защото Оponentът му хилядолетия бе градил своя добър свят, а духовната му сила бе толкова голяма, че никакви заговори и преврати, цветни революции и фейкови новини, санкции и ембарга, продажни политици, елементарни крадци, мошеници и демагози не можаха да изтръгнат от сърцата на хората доброто, любовта, смелостта и вярата в Него, в Истината и в Живота!**

Днес Колелото на историята забавя своя ход, пренастройвайки се така, че човечеството да поеме отново движението си по предначертания и преопределен

Път към просперитет, добруване и благополучие!

Българският народ не е и не може да бъде изключение от този обновен и силен порив на хората към щастие, прекрасно формулиран в Декларацията за **независимостта на САЩ от 1776 година:** **"...видни от само себе си са истините: всички хора са създаде-**

ни равни, а техният създател ги е дарил с някои неотнемаеми права, измежду които правото на живот, на свобода и на стремеж към щастие. И за да гарантират тези права, хората си учредяват управление, което извлича справедливата си власт от съгласието на управляваните. Според нас, **още една форма на управление се окаже пагубна за поставената цел, Народът има правото да я видоизмени или премахне и да учреди ново управление, поставяйки основите му на такива принципи и организирайки властта му по такъв начин, каквито му се чинят най-подходящи, за да гарантират неговата сигурност и щастие"**.

Когато днес народът на България е по улиците и блокира шосета и кръстовища за да покаже, че **"ний не сме веќе рая покорна"**, констатираме че, за съжаление, враговете не са **"турци злочобни"**, а **самозабравили се нашенски безродници, които направиха хилядолетната ни Родина за посмешище на цивилизования свят.** Такъв срам и позор българският народ не е приживявал никога в хилядолетната си история! Със своето аrogантно дебелинче тези саморасли управници и техните класови партии, дошли на власт с едва 28% от имащите право на глас българи, тези **"ръководни"** партийни босове с мутренски физиономии, тази председателка на Народното събрание с робска психика и блудозелно поведение, за която определението от боса й за **"проста кърджалийска вагина"** предизвиква селфи с **"азкровенното потвърждение: "Отварям на Бойко Борисов"** - всички те, заедно, преминавайки всякакви граници на търпимост и морал, доведоха иначе спокойните и толерантни българи, до състояние на гняв и на готовност за крайни действия в защита на доброто име, авторитета и великите традиции на майка България!

Дойде време младите българи, у нас и по света, да се съберат и да **"прекажат"** Дявола!

Имаме всички основания да предположим, че вече се е натрупала достатъчно критична маса, **необходима за взрив, който да помете всичко гнило, насилствено присъдено към националната ни тъждественост, народопсихология и традиционни ценности.** Когато преди тридесет години, нагло и безцеремонно, с помощта на кирилкастфедовците организирано ни променяха законите и манталитета, заставяйки ни да забравим за спасяващата ни съборност, **"ваксинирайки"** ни против човешката, взаимомощта и съпричастие то ни към по-слабите, възраст-

ните и хората в неравностойно положение, **ние наивно повярвахме на нашите "лидери"**, че това е пътя към щастие, свободата и справедливостта.

Измамихте ни, въпреки че имахте цялата власт и нашето доверие!

Отгук насетне нито една ваша дума не заслужава да бъде чута, нито един ваш довод не трябва да се приема, защото вие, **дешождите на прехода, които пълнехте гущите и банквите си сметки с открадното, разроменото и с остъгътите от общонародната собственост, унищожихте всичко - и вяра, и надежда, и настояще, и бъдещето на млада България!**

Прошка за вас не може и няма да има!

И недейте да си мислите, че с мимикрия и късане на опашката си, ще съумеете отново да "вземете завоя" и да се наредите в първите редици на победителите! **Всичко помним, всичко знаем: и за кукловодите, и за компроматите, и за изпраните пари, и за тайните договори, и за тоталното предателство!**

Тридесет и пет-четиридесетгодишните българи, които са в първите редици на протестите, не са обременени с лъжи и кражби, със стари зависимости и извършени политически **"сатломаршалема"**. Те са надеждата!

Техен неоспорим гарант и лидер, е всенародно избрания с пряк вот български президент, генерал Румен Радев. Той ни е даден от Бога, така както Бог даде Путин на великия руски православен народ. Оценен и от Русия, и от САЩ, и от Китай, за лидер с високи професионални качества, духовно извисен, честен и човек със стратегическо мислене, нашият водач непоколебимо и решително застана на страната на народа срещу мутрите, не се огъна срещу държавната наказателно-правна бухгалтерка, не доверието си от правителството, както направиха и правят ежедневно дни наред **большинството българи, поиска оставката на главния прокурор, който не оцени неговия жест с казноването си, демонстративно показва неуважение към парламента, превърнал се в регистратор на капризите на олигархията и техните политически портieri.** Голямата опасност за политическите му опоненти се крие в уменията на президента да отличава притворството и политическите проститутки, наредили се на опашка за висо-

На премиера

ки постове и държавна **"мазница"** от тези, които без лозунги и клетви за лична предавост, са готови за тежка, **"рамен"** труд, в името на добруването и просперитета на народа и страната.

Младите лидери, които ще оглавят политическото движение и всички онези, които са готови да ги подкрепят и не се изплашиха в похода си за справедливост, родолюбие и истинност срещу политическа класа на България, трябва неотстъпно да търсят и откриват в морала на кандидатите за депутати, съветници, висши чиновници и прочее бълдещи ръководители, **желание за стриктно спазване на етичните правила, произтичащи от хилядолетните канони на православната ни вяра.** Само тогава, когато в отношенията между

триангството, на погъзането на законите, в името на **"висши"** национални интереси, в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

с цел получаване на финансов изгода! А нашият Витету си мисли, че е прецакал всички, защото така и не разбра,

защо по време на едно от първите си появявания на среща на най-високо ниво, Силвио Берлускони, отзад, измерваше гърба му с педи! Не челото, а гърба!

И отново, и отново **нещата опират до морал и етика,** но и до закони и стриктен контрол за тяхното изпълнение. Малка и слабееща България, която **вече е изключително зависима от участието си в международното разделение на труда, от свободното движение на стоки, хора и капитал, от максималното и прагматично реализиране на своите географски и природни дадености, не може да си позволява субективна и некомпетентна интрепретация на традиционното установили се международноправни норми и добра практика в отношенията с всички страни по света и, особено в триъгълника ЕС - ЕврАзЕс - "Един пояс - един път"**.

Особенна отговорност за съдбата на Отечеството се стоуварва и върху 50-70-годишните българи, които изнесоха в масовото прилагане на двойни стандарти и откровени спекулации. В редица случаи, **нашите първи държавни мъже и жени, нарушавайки общоприетите норми в междудържавните отношения и с мълчаливото подмишване от страна на партньорите, изграждат собствени мрежи, обслужващи търговските и икономически отношения със съответната страна.** Тези

мрежи" започват конкурентна битка с паралелни олигархични структури на други местни висши чиновници, стигайки до политически гафове и абсурди. Христоматийен пример в това отношение е уникалната **"битка"** пред смаяните погледи на световната обществено между две българки, кандидатствали за най-високия пост в международните дипломатически отношения - Генерален секретар на ООН. А какво да кажем за невероятните излияния от глас, приличащ много на този на премиера, който обяснява как специално го играе **"прост"**, за да получава това, което му е нужно - преди всичко европейски финансов ресурс, а след това... **"отзад на колегите с 200"**. След този ефир, посланиците на ЕС в РБ констатираха прецедент в дипломатията: ръководителят на държава - член на ЕС, сам признава, че

умишлено заблуждава своите колеги,

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-р. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р. НАКО СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р. ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

Етюд В спалнята на премиера

(актова фотография)

Георги ВАЦОВ

Добилият огромна популярност в интернет-пространството фотоетюд от спалнята на българския премиер, дело на неизвестен автор, със своята непосредственост, истинност и красноречивост може удачно да си съперничи с образците на художествената фотография, но за разликата от тях той е с изключително ниска естетическа стойност и брутален подтекст.

Такова морално падение с цялата си цивилизационна криворазбраност българската политическа класа не помни от Освобождението насам!

Колкото повече политолози, социолози и "вехти" анализатори се напъват, за да формулират достоверно и обективно определние на българския преход към демокрация и свободен пазар, толкова повече този "премиерски етюд" се превръща в емблема за състоянието на морала днес, в неопровержимо свидетелство за крещящото социално неравенство и, най-вече, в доказателство за животинския нагон към власт, пари и удоволствия, окончателно превзел нашата управляваща политическа "ферма" през последното десетилетие.

Ако е имало нещо "ново и добро",

което да е дошло с "демокрацията" по нашите земи, то би трябвало отдавна животът да е съпоставим с този на средния европейец, да е станал по-смислен и да не провокира икономическа емиграция. Но не би! И си спомняме библейската мъдрост – "По плодовете ще ги познаете!" Е, безплодни се оказаха демократите с техния "геноциден труд" на "ползу роду"! След тридесет години надежди, днес ни остана само възможността от екрана на телевизия "Евроком", гледайки 18-серийния документален филм "България, която съградихме" с гордост да си спомняме за добрата социалистическа България.

С гръм и трясък бе разрушена държавата, без особени усилия диктатурата бе низгверната, а комунистическият режим бе обявен за престъпен, но демократичното "ново време" така и не дойде. Десетилетия обик-

новените хора в България се къпят в лъжи, обещания и празни копнежи, а накрая се оказва, че това "ново" си има английско име и то е "фейк" ("fake news"), прикривайки мутренския грабеж на "избраните" от кръга на "Г-13", "Възраждане", "Орион", "Олимп", "Капитал", "Банкянското бласто" и пр., намерил прекрасна илюстрация с етюда в спалнята на премиера на РБ, показващ как "хищниците" спят напреко на спалните си, до тях, на шкафчето са заредените им пистолети, символизиращи властта, а в чекмеджетата са парите, с които си гарантират охрана, предатели и най-вече удоволствия, отдаването на които са представени в нашия случай с отворената бутилка с дванайсетгодишно

уйски и умореното от разврат голо и дебело тяло на "бащицата". Потрес!!!

Вече в няколко есета разказваме за **филогенезата на стила, начина на живот и поведение на родната компродорска олигархия през последните тридесет години**. Тя по нищо не се отличава от тази в останалия пазарен свят, но при нас тя е особено нагла, безпардонна, показна и задушаваша. И ако не разкрием корените и същността, то никога няма да можем да излезем от омагьосания кръг на безвремето и деградацията, обхванали и българското общество, като част от света на НАТО и ЕС.

След грехопаданието,

човешкият род е изгонен от рай и е изпратен в крайно трудните земни условия за да доказва с **труд, старание и рационалност правото си да бъде част от мирозданието**, като главната мисъл и идея е оцеляването, което, фактически, е и безусловния рефлекс на "Ното sapiens" за **самосъхранение**. За да успее човек трябва да бъде **силен и хитър**, защото законите на

джунглата диктуват **слабия да загива**. Това е началото на индивидуализма, който постепенно се превръща в **груб прагматизъм**, когато **всичко е позволено в името на постигането на успешен личен резултат**, независимо от използваните средства, падналите жертви и смачкания морал. За постигането на поставената цел е **нужна и неограничена свобода без задръжки, нужна е сила т.е., власт и пари, за да се реализира предполагаемия потенциал, независимо от това дали го има! Нали има сила!** Социален дарвинизъм в действие! Човек за човека е вълк! Побеждава силния! Това е жизнена философия на цели народи, сполучливо

формулирана от световноизвестния американски писател **Хенри Джеймс (1843-1916)**: "...основната американска формула – спечели толкова пари, че вече нищо, абсолютно нищо да няма значение!"

Огромното мнозинство от хората в православния свят цял живот се борят да оцеляват и да осигуряват бъдещето на децата си, "за да не се мъчат като тях". Те не са алчни за власт и пари, не си купуват индулгенции за да опрощават големите си грехове, кланяйки се на "Златния телец". Личната им връзка с Бога минава през светата църква, но в повечето случаи те отправят молитвите си в уединение и тишина за да не узнава никой за огромните им страхи от дебнещата ги бедност, от страшните болести, от грубата критика на началниците и силните на деня, от загубата на любовта на близките и приятелите, от настъпването на старостта и от смъртта.

Властелините на света

БАЛАДА ЗА РЪЖДЯСАЛИТЕ РИЗНИЦИ

Таньо КЛИСУРОВ

Не болестите, олицяването, бръчките, не секването на ония сили – мъжките, стареенето има други признаци: ръждясват вече рицарските ризници. Захвърлени сега ще ги намерите в мазетата, в таваните, в килерите... Не си пилеем времето за лудости, не ни се получават вече удари. Преди да защитим светата истина, днес преценяваме, претегляме, премисляме!... И надделява разумът над порива. И си мълчим пред срещнатите подлости. И чуваме: "Най-сетне помъдрявате и на децата си достоен пример давате..."

А те - уж дървените мечове препасали - все мерят тайно ризниците ни ръждясали.

ЗАЩИТА НА ЗАНАЯТА

Тъй много занаяти за богати. Аз друг избрах – да пиша стихове. Не съм очаквал злато и палати, а муза светла да ме позове.

Не се оплаквам. Все пак оцелявам. Добиха други капитал, неясно как. Умът се сърди, но сърцето не се дава – то пак да продължавам прави знак.

И мисля: всичко щеше да е лесно, ако на този свят самичък бях. Но аз поисках в беднотията семейство и две деца, към тях натрупах грях.

Защото не с неща необходими, за да съм със печалбата на „ти“, с метафори се занимавам, с рими... А кой е луд за тях да ми плати?

Каквото надробих, дали ще мога по адвокатски сам да защитя? Ще изрека, явя ли се пред Бога, откряхнал ми небесната врата:

„Ти, Боже, имаш, мен ми е известно, за греховете мои не един въпрос. Но занаята си работих честно. Виж, затова пред теб съм гол и бос!“

отдавна са установили, че хората се управляват чрез **контрола върху техните страхи**, които ги вцепеняват и не им дават възможност обективно да мислят и реално да оценяват връзката си с действителността.

За възпитанието на **немислещи членове** на обществото, които са готов обект за манипулации, неосъзната, но съществена роля играе и зле разбраната нашенска патриархална **родителска "грижа"**, която от малки заставя децата да не разсъждават, а да изпълняват заповеди, мотивирани от родителското "прозрение", че ако не слушат и не учат, то като параснат "ще мият улиците". До същия резултат води и **образователната система**, обременяваща учениците с никому ненужни знания, които не генерират умения и навици за самостоятелно мислене и не водят към овладяването на онези научни постижения и

методи, крайно необходими за бързата адаптация на подрастващите към търсенето на самостоятелни решения в епохата на високотехно-логичните предизвикателства. **Страхът от загубата на любов** е присъщ на всяко живо същество, защото любовта е грижа за ближния и привързаност към нещо свое и родно. Когато няма любов, когато няма привързаност **манипулацията на съзнанието е пределно лесна**, личността става плячка на стремежа за удовлетворяване на първичен животински нагон, но не за продължаването на рода, а за получаване на нестандартни удоволствия, рязко контрастиращи с нормалността, с традиционните семейни ценности и православна етика. Така се появиха "джендърството", еднополовите бракове, ювеналните норми, разкъсващи връзката родител-дете, ЛГБТИ-малцинства и пр..

На стр. 10